

багатьох стандартах окремо виділено перелік документації, яку аудитор повинен скласти. З кожною новою версією МСА стають все більш детальними та об'ємними, а слово «повинен» зустрічається у них все частіше.

На нашу думку, зростання обсягу та детальності аудиторських стандартів, збільшення у них кількості вимог та прямих вказівок, жодним чином не гарантує належну якість аудиту. Справа у тому, що при виконанні завдань з надання впевненості аудитори майже завжди обмежені у ресурсах (насамперед, часових); тому докладні стандарти, які намагаються охопити всі можливі ситуації, навряд чи позитивно впливають на оперативність виконання та якість роботи. Ми вважаємо, що в ідеалі стандарти аудиту не повинні бути надто детальними: чим більше сторінок, тим важче їх використовувати у щоденній роботі. Крім того, у багатьох країнах (і Україна тут не є винятком) аудит, крім стандартів, регулюється законодавством та численними регуляторами, вимоги яких змінюються ледь не щороку.

Надмірна зарегульованість аудиту ускладнює його процес, негативно впливає на вартість, зменшує можливість виділяти час на підвищення кваліфікації та відводить аудиторів все далі від базових принципів аудиту. Тому, на нашу думку, стрижнем стратегії реформування аудиту в Україні повинно бути збереження його основ, намагання розвивати аудиторську професію як творчий, креативний фах, у якому головним завданням є дотримання принципів, а не механічне слідування численним приписам.

Список використаних джерел.

1. Flint D. Philosophy and Principles of Auditing: An Introduction / D. Flint. – London : Macmillan Education, 1988. – 208 p.
2. Whittington R. Principles of Auditing and Other Assurance Services / R. Whittington, K. Pany. – 15th ed. – Boston : Irwin McGraw Hill, 2007. – 790 p.
3. Fundamentals – Principles-based auditing standards / Institute of Chartered Accountants in England & Wales. – London : ICAEW, Audit and Assurance Faculty, 2006. – 28 p.
4. Baily L. R. Miller GAAS Guide 2002: A Comprehensive Restatement of Standards for Auditing, Attestation, Compilation, and Review / L. R. Baily. – New York : Aspen Law & Business, 2002. – 854 p.
5. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Видання 2012 року: [пер. з англ.] – К. : МФБ, АПУ, 2013. – . – Частина 1. – 2013. – 1018 с.

УДК 657.6:334.765

СТРАТЕГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТА ОРГАНІЗАЦІЯХ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ УКРАЇНИ

М.І. Семенів

Служба автомобільних доріг у Рівненській області, вул. Пушкіна 19, м. Рівне, Україна, 33028, e-mail: mariasemeniv@i.ua

Основною проблемою внутрішньогосподарського контролю на підприємствах та організаціях споживчої кооперації України, які сьогодні перебувають на етапі реформування, є відсутність стратегічного контролю.

Особливістю стратегічного контролю, що відрізняє його від інших видів контролю є те, що його здійснення дає змогу виявляти нові можливості для реалізації стратегії підприємства.

Стратегічний контроль в управлінні стратегією (стратегічними планами), та й в цілому в управлінні підприємством є необхідним, оскільки господарська практика показує, що частіше всього відсутність контролю стає причиною не виконання важливих управлінських рішень, не кажучи вже про виконання стратегії. Безвідповідальне відношення виконавців плану, вплив нових факторів, які з'являються в ході реалізації стратегії, відсутність самоконтролю також є причинами різного роду відхилень у реалізації управлінських рішень.

Стратегічний контроль почали виділяти окремо тоді, коли остаточно сформувалася концепція стратегічного управління, а розробка, впровадження та виконання стратегії перетворилася на звичну роботу менеджерів вищого рівня у більшості компаній світу (друга половина 1970-х – початок 1980-х років).

Дослідивши термін «стратегічний контроль» з точки зору зарубіжних та українських вчених [1, с. 24; 2, с. 45; 3, с. 327; 4, с. 651-652; 5, с. 381; 6, с. 93], можна зробити висновок, що термін «стратегічний контроль» немає однозначного визначення. Проте всі вчені притримуються думки, що стратегічний контроль забезпечує виконання стратегії підприємства.

На нашу думку «стратегічний контроль» – це вид внутрішньогосподарського контролю, який забезпечує виявлення зовнішніх та внутрішніх факторів, які певним чином (позитивно чи негативно) впливають на виконання стратегії підприємства за допомогою певної методики, підвищує ефективність її реалізації, відповідно забезпечує покращення фінансово-господарської діяльності підприємства.

Впровадження стратегічного контролю на підприємствах та організаціях споживчої кооперації України є важливим кроком у вдосконаленні системи внутрішньогосподарського контролю на цих підприємствах. Основне завдання стратегічного контролю на підприємствах та організаціях споживчої кооперації – виявлення зовнішніх та внутрішніх факторів виконання чи невиконання стратегії Укоопспілки.

На нашу думку, стратегічний контроль на досліджуваних підприємствах повинен здійснюватися облспоживспілками, райспоживспілками, споживчими товариствами. Для його здійснення, ми пропонуємо, призначити відповідальних осіб, які будуть здійснювати наступні функції:

- перевірка на достовірність інформації, яка може бути використана для прийняття управлінських рішень Укоопспілки (облспоживспілки, райспоживспілки, споживчого товариства);

- аналіз ефективності використання ресурсів Укоопспілки (облспоживспілки, райспоживспілки, споживчого товариства) для їх стратегічного розвитку;

- аналіз досягнення місії та стратегічних цілей Укоопспілки (облспоживспілки, райспоживспілки, споживчого товариства);

- виявлення та попередження відхилень у виконанні місії та досягненні стратегічних цілей тощо.

Відповідальні особи нижчих рівнів повинні підпорядковуватися відповідальним особам вищих рівнів.

Важливе місце в системі стратегічного контролю займає інформація, яка, на нашу думку, повинна бути в першу чергу: своєчасною, достовірною

та порівняльною. Для кращого сприйняття інформації, ми пропонуємо розробити документальні форми її подання (анкети, таблиці, звіти), на що будуть спрямовані наші подальші дослідження.

Розробка методичного забезпечення та документальних форм подання інформації стратегічного контролю на підприємствах та організаціях споживчої кооперації на даному етапі є найважливішим кроком впровадження стратегічного контролю на цих підприємствах.

Отже, внутрішньогосподарський контроль буде ефективним, якщо він буде комплексним (попереднім, оперативним, підсумковим). Суть стратегічного контролю визначається у попередженні і своєчасному виявленні можливих ризиків невиконання стратегії, внесення коригувань. Проблема впровадження стратегічного контролю на підприємствах та організаціях споживчої кооперації практично не досліджується.

Список використаних джерел.

1. Мачкур Л. А. Інформаційно-аналітичне забезпечення стратегічного контролю діяльності підприємств в умовах трансформації економіки: дис. ... канд. економ. наук: 08.02.03 / Л. А. Мачкур; Львів. Нац. ун-т ім. І.Франка. – Львів, 2003. – 233 с.
2. Мішеніна Н. В. Стратегічне управління підприємством / Н. В. Мішеніна, Є. В. Коваленко // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sumdu.telesweet.net/doc/lections/Strategichne-upravlinnya-pidpriemstvom/23414/index.html>.
3. Редченко К. І. Концептуальні основи розвитку контролю на стратегічному рівні управління підприємством / К. І. Редченко // Міжнародний збірник наукових праць / Випуск 3 (21). – С. 324-333.
4. Шершньова З. Є. Стратегічне управління: підручник / З. Є. Шершньова. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.
5. Pearce J. A. Strategic management: formulation, implementation, and control / J. A. Pearce, R. B. Robinson. – Chicago: Irwin, 1995. – P. 950.
6. Schendel D. Strategic Management: A new view of business policy and planning / D. Schendel, Ch. Hofer // Boston Little&Brown. – 1979. – P. 12-19.

УДК 005.92:005.584

СУЧАСНИЙ СТАН ОРГАНІЗАЦІЇ ОПЕРАТИВНОГО КОНТРОЛЮ В УПРАВЛІННІ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

О. М. Старенька

*ОНЕУ, вул. Преображенська, 8, м. Одеса, Україна, 65082,
e-mail: starenkajaolja@rambler.ru*

Сучасний стан промисловості свідчить про те, що на мікроекономічному рівні існує ще багато проблем, які призводять до негативних фінансових результатів. Зрозуміло, що існує багато факторів, як, наприклад, конкуренція, дуже високі податки, низький попит на продукцію, недостатня кількість оборотних засобів та недосконалість законодавчої бази. Але однією із головних проблем являється відсутність у системі управління підприємством оперативного управління, зокрема, ефективної системи контролю, що призводить до непогодженості дій працівників, відсутності єдиної бази даних та централізованого управління